

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și de către avocatul Dandeu Veaceslav în numele succesoriului părții vătămate Dimitriadi Iulia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Central din 06 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Corotcov Oleg Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 22.12.2017-06.04.2018
2. *instanța de apel*: 10.05.2018-13.12.2018
3. *instanța de recurs*: 08.04.2019 - 25.06.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 06 aprilie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Corotcov Oleg Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi Iulia cu privire la încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral și material, dispunându-se încasarea de la Corotcov Oleg în beneficiul lui Dimitriadi Iulia a sumei 25 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi Iulia, în partea încasării de la Corotcov Oleg a prejudiciului material în mărime de 5 000 lei, în legătură cu suportarea cheltuielilor de înmormântare, cât și încasarea cheltuielilor de judecată suportate

pentru acordarea asistenței juridice, a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționarea instanței în procedura civilă, care se va expune cu privire la cuantumul prejudiciului dat.

Acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi Iulia cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 250 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cu privire la încasarea lunară a sumei de 5 084 lei, cu titlu de prejudiciu pentru pierderea întreținătorului, a fost lăsată fără examinare.

Cererea procurorului cu privire la încasarea de la Corotcov Oleg în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul urmăririi penale în mărime de 7368 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Corotcov Oleg la 16 octombrie 2017, aproximativ la ora 22:15, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, încălcând prevederile pct. 3; pct. 10.1) lit. a), b); pct. 14 lit. a), d); pct. 39.1); pct. 45.1) lit. a), d); pct. 47.1) lit. a); pct. 45.1) lit. a), d); pct. 49; pct. 52.2); pct. 122.1 lit. a); pct. 124 lit. a) din Regulamentul circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr. 357 din 13.05.2009. La fel, încălcând cerințele art. 3 lit. a); art. 18 lit. a); art. 32 alin. (4), lit. b); art. 33 alin. (3), lit. a) și art. 61 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier (Republicat: Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 11-21/6 din 23.01.2015; Monitorul Oficial nr. 103-106/443 din 20.07.2007), deținând permis de conducere nr. 149700487, eliberat de organele competente a RM și care îi permiteau acestuia să conducă mijloace de transport, prevăzute pentru categoria „A, B și C”, conducând mijlocul de transport de model „Hyundai Lantra”, cu numărul de înmatriculare CH AN 629, se deplasa cu viteză ridicată față de cea permisă, și pe timp de noapte, pe str. Xxxxx, or. Xxxxx.

În baza urmelor de frânare a automobilului menționat supra și trecând de casa nr. 15, amplasată pe str. Xxxxx, or. Xxxxx, a fost stabilit că șoferul Corotcov Oleg a tamponat biciclistul care se afla înaintea sa și care se deplasa în aceeași direcție, fără a reduce viteza de deplasarea automobilului, aceasta fiind una mai mare decât cea permisă și care nu-i permitea acestuia posibilitatea de a controla automobilul condus de el, care constituia o sursă de pericol mare, a început să facă manevra de depășire a biciclistului menționat, fără a se asigura de siguranța manevrei efectuate și că nu va crea obstacole altor participanți la trafic, fără a lua în considerație condițiile de circulație și posibilitățile de circulație și nu a luat toate măsurile de asigurare a siguranței circulației rutiere, care putea să le prevadă din timp și nu a luat măsurile de reducere a vitezei până la oprirea mijlocului de transport, manifestând încrederea în sine exagerată, în rezultatul nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport menționat, trecând cu acesta peste biciclistul Dimitriadi Vasile Xxxxx, xxxxx, din spatele ultimului, prin ce i-a cauzat acestuia leziuni corporale, din cauza cărora victima a fost spitalizată în instituția medicală pentru a-i fi acordat ajutor medical, dar în rezultat primirii acestor leziuni corporale, victima a decedat la 31.10.2017.

În rezultatul efectuării în privința victimei Dimitriadi Vasile, xxxxx, a expertizei medicale nr. 271 din 11.12.2017, la acesta au fost constatate leziuni corporale produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, în timpul și

circumstanțele indicate, în urma accidentului rutier menționat, prezintă pericol pentru viață și se califică în ansamblu ca vătămare gravă, traumă a toracelui având legătură directă cu cauza decesului.

Ulterior și în urma bănuielii că Corotcov Oleg a folosit băuturi alcoolice și se află în stare de ebrietate, de către colaboratorii IP Xxxxx acesta a fost dus la instituția medicală pentru a-i fi luată proba de sânge întru stabilirea stării de ebrietate și gradul acesteia și potrivit procesului - verbal de colectare a probelor nr. 90 din 17.10.2017, i-a fost luată proba de sânge pentru a-i stabili gradul de ebrietate. Potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 766 din 26.10.2017 a fost stabilit că la șoferul Corotcov Oleg concentrația de alcool în sânge era de 0,88 mg/l, care în baza art. 134/12 alin. (3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate avansată.

Acțiunile inculpatului Corotcov Oleg fiind calificate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, săvârșită în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Corotcov O. pentru comiterea infracțiunii imputate, să -i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 4 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a indicat:

- săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin, prin probe obiective, însă la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a dat eficiență prevederilor legii, așa cum nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, gravitatea faptei comise și nu a pus accent pe efectul pedepsei stabilite asupra corectării inculpatului, dar și asupra faptului comiterii pe viitor a infracțiunilor similare de către acesta;

- la caz, este necesară aplicarea doar a pedepsei privative de libertate pe un termen de 05 ani și 06 luni, ceea ce a fost și indicat de procuror în discursul său;

- cu referire la acțiunea civilă, a fost indicat că instanța de fond nu a apreciat corect quantumul prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii, care duce la casarea sentinței contestate. De asemenea, a fost menționat că este necesară încasarea de la inculpat și a cheltuielilor judiciare în mărime de 7368 lei, suportate la urmărirea penală.

3.2 Avocatul Dandăș Veaceslav în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi Lidia, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Corotcov Oleg să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 04 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 04 ani. La fel, a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile depuse de Dimitriadi Iulia, iar corpul delict - bicicleta să fie restituită proprietarului.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond eronat a stabilit în raport cu prevederile art. 76 Cod penal, existența circumstanțelor atenuante, că are la întreținere doi copii minori. Cu atât mai mult că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate avansată și apare întrebarea cum avea el grijă de copii așa cum noaptea târziu nu se afla acasă cu copiii săi, dar își petrecea timpul consumând băuturi alcoolice și apoi să conducă mijlocul de transport în așa stare, pe drumurile publice;

- neîntemeiat instanța de fond a aplicat prevederile art. 90 Cod penal așa cum, prima instanță nu a indicat motivele concrete de aplicare a acestor prevederi;

- inculpatul nu a recunoscut vina, dar și a înaintat versiunea precum că partea vătămată ar fi intrat pe banda lui de circulație, în rezultatul cărui fapt a rezultat accidentul rutier. Această versiunea, însă a fost înlăturată la urmărirea penală prin petrecerea expertizei auto tehnice și fiindu-i înaintată învinuirea totuși nu a recunoscut vina, chiar dacă a făcut cunoștință și cu rezultatele expertizei;

- abia în instanța de judecată după ce au participat doi avocați, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, declarând aceasta doar cu scopul de a se folosi de procedura dată pentru a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, iar căința sinceră nu a fost nici la urmărirea penală și nici la examinarea cauzei în instanța de fond;

-neîntemeiat instanța de fond a ignorat probele prezentate de procuror, din care se vede că inculpatul până în prezent este învinuit încă pe două cauze de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1), art. 264¹ alin. (3) Cod penal, până la săvârșirea infracțiunii în cauza dată, fapt ce îl caracterizează pe acesta ca fiind o persoană ce încalcă regulile de circulație;

- potrivit datelor oficiale publicate de Judecătoria Comrat, rezultă că acesta anterior a fost recunoscut vinovat de comiterea diferitor încălcări legate de regulile de circulație, fiind tras la răspundere penală și contravențională. Astfel, instanța de fond eronat a interpretat circumstanțele cauzei în raport cu materialele dosarului și a stabilit pedeapsa fără a da eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, neîntemeiat aplicând prevederile art. 90 Cod penal;

-soluția cu privire la corpul delict - bicicleta care aparține victimei, este greșită, deoarece este una contrară prevederilor art. 161 Cod de procedură penală și nu i-a fost dată posibilitatea succesorului victimei - Dimitriadi Iulia de a se expune asupra refuzului de a primi bunul dat așa cum, bunul ce îi aparține victimei nu poate fi luat de stat, inclusiv și pe calea distrugerii acestuia, dar ține de restituirea acestuia, deoarece doar proprietarul hotărăște asupra faptului primirii bunului sau refuzului de a-i fi restituit.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial sentința, în partea soluționării acțiunii civile, soluționării pretenției lui Dimitriadi I. de reparare a prejudiciului moral, stabilirii pedepsei penale și dispunerii nimicirii corpului delict și emisă în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Corotcov O. recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe

un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 5 ani. A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi I. către Corotcov O., privind repararea prejudiciului moral, fiind încasat de la ultimul suma de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, corpul delict – bicicleta deteriorată s-a dispus a fi restituită Iuliei Dimitriadi, în rest a fost menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Corotcov Oleg, a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută și în culpa lui Corotcov O. la 16.10.2017, aceasta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpat, în circumstanțele descrise mai sus, instanța de fond corect calificând infracțiunea în baza art. 264 alin. (4) Cod penal.

La caz, la stabilirea pedepsei instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a pus accent pe materialul caracterizant existent la dosar în privința inculpatului, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de consecințele infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, de faptul că circumstanțe agravante au fost stabilite. Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a conchis că pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 04 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 04 ani și stabilirea unui termen de probațiune de 05 ani, va duce la corectarea inculpatului, însă, instanța de fond just a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă nu doar în condițiile izolării a acesteia de societate.

Deci, cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Corotcov Oleg, instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, deci, nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele în care a fost comisă fapta, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede închisoare.

La stabilirea pedepsei, însă instanța urma să țină cont de cele notate mai sus, cât și să pună accent pe personalitatea inculpatului. Astfel, instanța de apel menționează și faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, dar să ducă la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal. Așa cum, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, în viziunea instanței de apel este necesar de a se ține seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui

vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede închisoare, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a notat că instanța de fond nu a pus accent pe aceste circumstanțe la stabilirea pedepsei, inclusiv ținând cont de scopul faptei, că acțiunile inculpatului au dus la decesul persoanei, de personalitatea inculpatului, chiar dacă acesta a recunoscut vinovăției, a manifestat căința sinceră, luând în considerație comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, cât și faptul că acesta de mai multe ori a fost tras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor de circulație, au fost intentate și procese penale în privința acestuia pentru asemenea încălcare, dar nu se cunoaște rezultatul acestora.

În opinia instanței de apel, în privința lui Corotcov Oleg este necesară stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 05 ani, în limitele stabilite conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, fapt ce denotă temeinicia argumentelor apelurilor depuse, în acest sens, cu casarea parțială a sentinței contestate.

Mai mult ca atât, este de menționat că cele indicate supra denotă faptul că în privința lui Corotcov Oleg pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal. Așa cum, infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, la alin. (4) al art. 90 Cod penal, nu se regăsesc careva interdicții de aplicabilitate a acestui articol.

Din prevederile notate, instanța de apel a reținut și că la emiterea sentinței, instanța de fond eronat a conchis necesitatea nimicirii bicicletei deteriorate în urma accidentului rutier, care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Xxxxx. Așa cum, potrivit prevederilor art. 161-162 Cod de procedură penală, aceasta era necesar de a fi restituită lui Dimitriadi Iulia, circumstanță ce denotă temeinicia argumentelor apelului depus în interesele succesorului victimei.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi Iulia cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 250 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul lui Dimitriadi Lucia, cât și încasarea lunară de la Corotcov Oleg în beneficiul lui Dimitriadi Lucia a sumei de 5 084 lei, cu titlu de prejudiciu pentru pierderea întreținătorului, corect a fost lăsată fără examinare de către instanța de fond. Așa cum, succesorul victimei Dimitriadi Iulia a depus acțiunea civilă în numele a surorii sale Dimitriadi Lucia, care are grad de invaliditate, dar a semnat doar Dimitriadi Iulia (Voi. I, f.d. 166-172) și nu a fost demonstrat faptul că aceasta ar fi avut împuterniciri de a acționa și în numele lui Dimitriadi Lucia.

Cât privește argumentele apelurilor cu privire la necesitatea admiterii integrale a acțiunii civile, instanța de apel nu le-a putut reține ca întemeiate așa cum, corect instanța de fond a admis acțiunea civilă înaintată de Dimitriadi Iulia cu privire la încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral și material, însă, pripit a hotărât încasarea de la Corotcov Oleg în beneficiul lui Dimitriadi Iulia a sumei de 25.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune așa cum, prin

infracțiunea comisă a fost lipsită de viață o persoană, iar suma de 25 000 lei, nu este una ce ar fi în stare să acopere suferințele cauzate.

Astfel, la caz, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul succesorului victimei a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

De asemenea, instanța de apel a menționat că corect instanța de fond a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ceea ce denotă necesitatea respingerii și argumentelor apelului depus de procuror în acest sens. Așa cum, cheltuielile judiciare în sumă de 7 368 lei, urmează a fi trecute în contul statului așa cum, chiar de au fost efectuate rapoarte de expertiză, pe cauza dată, potrivit art. 2 al Legii nr. 68 din 14 iunie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, actul prin care se dispune expertiza judiciară este ordonanța organului de urmărire penală sau încheierea instanței de judecată, prin care se dispune efectuarea expertizei judiciare sau, după caz, cererea de efectuare a expertizei judiciare depusă de către părți din inițiativă proprie și pe cont propriu în condițiile Codurilor de procedură civilă, penală și contravențional.

Respectiv, prin prisma normei procesuale menționate, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor, se fac din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului, prin urmare nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată la suma de 7 368 lei, aceste cheltuieli fiind suportate în cadrul instrumentării cauzei penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului.

6. Hotărârile adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa penală stabilită inculpatului este prea blîndă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale;

- instanța nu a stabilit circumstanțe atenuante ale cauzei în cadrul examinării dosarului penal și nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra gravității infracțiunii prin care a decedat o persoană;

- pedeapsa stabilită lui Corotcov Oleg este prea blîndă, fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii fiind suspendată fixînd un termen de probă de 5 ani, deoarece în rezultatul infracțiunilor comise a curmat viața unei persoane, prin urmare fapta incriminată este gravă;

- instanța aplicînd art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de urmările acesteia. Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă, iar instanța nu a prezentat careva argumente convingătoare, care ar motiva soluția dispusă, astfel fiind ignorate prevederile legii penale, suferințele părții vătămate cît și a familiei acesteia, atît materiale, cît și morale, precum și cerințele prevăzute la art. 90 Cod penal;

- pe parcursul urmăririi penale inculpatul nu a recunoscut vina, iar prin diverse metode, nu a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului pe caz, nu s-a căit de cele comise fiindu-i dovedită vinovăția, a înaintat o versiune precum că partea vătămată cu bicicletă singur s-a izbit în automobilul său;

- abia în instanța de judecată a recunoscut vinovăția, cerînd, fără motive verosimile, suspendarea condiționată a executării pedepsei. Pînă în prezent prejudiciul integral material și moral cauzat părții vătămate, cheltuieli pentru tratament medical, nu este achitat de către inculpat;

- prin infracțiunea comisă a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - integritatea fizică a persoanei punînd în pericol viața unei persoane, precum și viața unei persoane pe care a curmat-o;

- instanțele de judecată au ignorat probele care confirmă că Corotcov O. este învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și art. 264¹ alin. (3) Cod penal, pentru faptele care au fost comise pînă la infracțiunea în cauză;

- instanțele de judecată au ignorat cazierul contravențional a lui Corotcov Oleg pentru perioada 2014 – 2017, fiind comise 7 contravenții;

- consideră neîntemeiată soluția instanței de fond și instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Corotcov Oleg în beneficiul statului, în sumă de 7368 lei.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Dandăș V. în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi I., care solicită casarea acestora, în partea ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului și a dispune condamnarea reală a acestuia.

În motivarea recursului invocă:

- prima instanță nu a dat eficiență prevederilor art. 61 Cod penal;

- instanța nu a dat răspuns la argumentele invocate în apel;

- instanța de apel nu reflectă și nu acordă o apreciere reală personalității lui Corotcov O., în condițiile probelor privind atragerea acestuia de mai multe ori la răspundere atât contravențională cât și penală, pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate;

- instanțele de fond au dat o apreciere subiectivă, neargumentată și neprobată ce ține de aplicabilitatea art. 90 Cod penal, ori la materialele cauzei, apărarea nu a prezentat o concluzie de probațiune ce ar demonstra concluziile instanțelor privind posibilitatea corectării lui Corotcov O. și stabilirea unui termen de probațiune.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate prin care solicită respingerea acestora, ca fiind nefondate, deoarece consideră întemeiată decizia prin care i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, considerînd că corectarea și reeducarea sa este posibilă fără izolarea de societate, iar ce ține de

solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Corotcov Oleg Xxxxx în beneficiul statului în sumă de 7368 lei, la fel o consideră neîntemeiată, deoarece toate expertizele au fost efectuate la inițiativa organului de urmărire penală.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze total sau parțial hotărârea atacată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Din norma supra menționată rezultă că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și de fond, inclusiv și să le caseze parțial, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Reieșind din dispoziția alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În recursurile declarate, procurorul și avocatul Dandăș Veaceslav în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi Iulia, invocă de drept temeiurile de casare stipulate la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Tot din conținutul recursurilor declarate, rezultă că autorii acestora își exprimă dezacordul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, adoptând soluție eronată în acest sens, fără a pătrunde suficient în esența problemei de fapt și de drept, fără a fi elucidate obiectiv toate circumstanțele cauzei la individualizarea pedepsei inculpatului.

Analizând decizia atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția alin. (1) art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al

infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, Colegiul penal lărgit menționează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește luând în considerație și de personalitatea infractorului, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

În prezenta cauză supusă judecării, se atestă că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, precum celei prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Din conținutul părții descriptive a deciziei, la capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de scopul și motivele faptei, că acțiunile inculpatului au dus la decesul persoanei, de personalitatea inculpatului, chiar dacă acesta a recunoscut vinovăția, a manifestat căința sinceră, luând în considerație comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, cât și faptul că acesta de mai multe ori a fost atras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor de circulație, au fost intentate și procese penale în privința acestuia pentru asemenea încălcare, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare, pe termen de 5 ani, adică termen mai aproape de limita minimă, prevăzut de sancțiunea normei penale imputate.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea termenului pedepsei cu închisoare, instanțele de judecată urmează să continue operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și resocializa se poate de concluzionat, că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe o perioadă de probațiune.

În speța dată, instanța de apel, luând în considerație că inculpatul a recunoscut vinovăția de cele comise, depunând cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată, acesta se căiește de cele comise, a ținut cont de materialele caracterizat

existent la dosar în privința inculpatului, conduita infractorului, a conchis că e necesar de a-i stabili pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Studiind minuțios lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța ierarhic inferioară, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei și incorect a conchis de a aplica prevederile art. 90 Cod penal în privința vinovatului.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul remarcă că, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În viziunea Colegiului lărgit, instanța de apel insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs notează, că potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, deși a săvârșit o infracțiune din imprudență, adică prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, această faptă prejudiciabilă a fost comisă în variantele agravate și anume în stare de ebrietate, și care a provocat decesul unei persoane, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă, atentând la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, care pe cale de consecință subsidiar a afectat și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, în urma cărora a survenit decesul biciclistului care se afla înaintea sa și care se deplasa în aceeași direcție. Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel nu a învederat în măsură deplină modalitatea comiterii faptei prejudiciabile și consecințele produse, de către inculpat, ce s-au soldat cu decesul unei persoane.

În opinia Colegiului penal lărgit, deși la caz a fost reținut faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția de cele comise, depunând cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată, acesta se căiește de cele comise, a ținut cont de materialul caracterizat existent la dosar în privința inculpatului, conduita infractorului, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei mai aproape de limita minimă sub formă de închisoare, prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe nu sunt incomensurabile, în raport cu urmările prejudiciabile survenite, adică decesul persoanei, respectiv aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită, luând în considerație și poziția succesului părții vătămate Dimitriadi Iulia, care solicită aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cu executarea reală a acesteia, totodată și faptul nerecuperării prejudiciului.

La capitolul *persoana celui vinovat* - instanțele trebuiau să efectueze o analiză amplă a personalității infractorului, să dispună de date referitoare la calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia, în timpul judecății (aspectele social – psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectual, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui generală, antecedentele ș. a.), aceste circumstanțe pot fi stabilite prin prezentarea documentelor necesare.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, a indicat că *acesta de mai multe ori a fost atras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor de circulație, au fost intentate și procese penale în privința acestuia pentru asemenea încălcare dar nu se cunoaște rezultatul acestora*, însă instanța de apel nu a dat apreciere faptului dat și anume că din revendicarea anexată la materialele cauzei, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, iar la moment pe rolul instanțelor de judecată, în privința acestuia se află cauzele penale privind învinuirea acestuia de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3), 264¹ alin. (1) Cod penal, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Corotcov O. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, totodată conform cazierului contravențional (f.d. 50 v. I), se atestă o frecvență a comiterii contravențiilor de către Corotcov O.

Un alt aspect, în opinia instanței de recurs, care nu a fost abordat suficient de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei este și faptul că *scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia*.

Sub acest aspect, Colegiul penal menționează, că norma penală imputată inculpatului, este instituită de legislator pentru a fi apărute relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și sănătatea persoanelor, în contextul în care la moment un număr mare de încălcări a regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către conducătorii autovehiculelor în

Republica Moldova duc în cote majore la vătămări corporale și decesuri. Deci, în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpat, care era în stare de ebrietate, cu provocarea decesului unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursului declarat de procuror și avocatul Dandeuș Veaceslav în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi Iulia și constată că concluzia instanței de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată și din aceste considerente o va exclude. Totodată, nu se va considera faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului, deoarece ca agravare a situației condamnatului se subînțelege situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsa prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă; situații de învinuire care esențial, după circumstanțe reale, diferă de cea de la început sau orice altă modificare a învinuirii, ce afectează dreptul inculpatului la apărare.

În altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră nefondată cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului cheltuielile de judecată, ce țin de efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 7368 lei.

În susținerea celor menționate supra, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Prin urmare, se reține că rapoartele de expertiză medico-legală toxicologică nr. 767 din 25.10.2017, nr. 766 din 26.10.2017, nr. 271 din 11.12.2017, auto-tehnice nr. 34/12/1-R-6136 din 24.11.2017, au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, astfel constituie cheltuieli ce urmează a fi achitate, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (până la modificările din 09 februarie 2018), din contul mijloacelor bugetului de stat, ținând cont de prevederile art. 3 Cod de procedură penală, care stipulează, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la menținerea sentinței prin care a fost respinsă solicitarea înaintată de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, recursurile declarate de procuror și de către avocatul Dandeu Veaceslav în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi Iulia urmează a fi admise în partea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, cu casarea parțială a hotărârii instanței de apel, în această parte.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și de către avocatul Dandeu Veaceslav în numele succesorului părții vătămate Dimitriadi Iulia, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Corotcov Oleg Xxxxx**, în partea individualizării pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, conform căreia exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Corotcov Oleg Xxxxx, se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Corotcov Oleg Xxxxx, **de calculat din momentul reținerii**, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia în arestare preventivă și arest la domiciliu de la data de 19 decembrie 2017 până la 09 februarie 2018.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor